

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 56Ek/953/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121280147
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Timek
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6121280147.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: PATRIOT GROUP, s. r. o., IČO: 45 407 657, so sídlom Kpt. Jaroša 1312/29, 911 01 Trenčín zast. Advokátska kancelária KONCOVÁ & PARTNERS, s.r.o., Kpt. Jaroša 1312/29, 911 01 Trenčín proti povinným: 1/ CHIRASYS, spol. s r.o., IČO: 31 444 458, so sídlom nám. Dr .A. Schweizera č.194, 916 01 Stará Turá a 2/ T.. B. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. XX, XXX XX T. obaja zast. Mgr. Juliana Sumková, advokát, Weiseho 16A, 915 01 Nové Mesto nad Váhom o vymoženie 163,73 EUR s prísl., vedenej súdnym exekútorom JUDr. Eva Šteinerová, so sídlom úradu Lipová 7, 915 01 Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 340EX 156/21, takto

rozhodol:

- I. Návrh povinných na zastavenie exekúcie z a m i e t a.
- II. Súd oprávnenému p r i z n á v a náhradu ďalších trov exekučného konania v plnom rozsahu.
- III. Povinní sú p o v i n n í spoločne a nerozdielne nahradiť oprávnenému ďalšie trovy exekučného konania vo výške 264,48 EUR.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 13.04.2021 vydal Okresný súd Banská Bystrica poverenie na vykonanie exekúcie v exekučnej veci oprávneného: PATRIOT GROUP, s. r. o., IČO: 45 407 657, so sídlom Kpt. Jaroša 1312/29, 911 01 Trenčín (ďalej len „oprávnený“) zast. Advokátska kancelária KONCOVÁ & PARTNERS, s.r.o., Kpt. Jaroša 1312/29, 911 01 Trenčín (ďalej len „právny zástupca oprávneného“) proti povinným: CHIRASYS, spol. s r.o., IČO: 31 444 458, so sídlom nám. Dr .A. Schweizera č.194, 916 01 Stará Turá a 2/ T.. B. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. XX, XXX XX T. (ďalej len „povinní“) obaja zast. Mgr. Juliana Sumková, advokát, Weiseho 16A, 915 01 Nové Mesto nad Váhom (ďalej len „právny zástupca povinných“) o vymoženie 163,73 EUR s prísl. súdnemu exekútorovi JUDr. Eva Šteinerová, so sídlom úradu Lipová 7, 915 01 Nové Mesto nad Váhom (ďalej len „súdny exekútor“), ktorý vec vedie pod sp. zn. 340EX 156/21 v zmysle § 53 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“).

2. Podkladom pre vydanie poverenia na vykonanie exekúcie bol exekučný titul, a to rozhodcovský rozsudok vydaný JUDr. Milanom Vojtekom LL.M., rozhodcom sp. zn. R 86/2020 zo dňa 08.03.2021, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.03.2021 a vykonateľnosť dňa 20.03.2021.

3. Dňa 14.05.2021 doručili povinní poverenému súdnemu exekútorovi cestou právneho zástupcu návrh na zastavenie exekúcie do elektronickej schránky exekútorského úradu. Upovedomenie o začatí exekúcie bolo povinnému v 1. rade doručené do jeho elektronickej schránky fikciou doručenia uplynutím úložnej lehoty, a to dňa 14.05.2021. Povinný v 2. rade si zásielku s Upovedomením o začatí exekúcie neprevzal a bola súdnemu exekútorovi vrátená dňa 13.05.2021. Keďže sa v zmysle § 111 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) písomnosť považuje dňom vrátenia nedoručenej zásielky za doručenú, súd ma za to, že deň prevzatia Upovedomenia o začatí exekúcie

povinným v 2. rade je 13.05.2021. Súd teda konštatuje, že návrh na zastavenie exekúcie bol podaný v zákonnej lehote, teda do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, v zmysle § 61k ods. 2 Exekučného poriadku. Návrh na zastavenie exekúcie bol súdu doručený dňa 26.05.2021.

4. Povinní vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie uvádzajú, že považujú uplatnený nárok za nedôvodný, vykonávanú exekúciu na podklade rozhodcovského rozsudku za úkony vykonávané v rozpore s dobrými mravmi, výkon práv a povinností v rozpore s poctivým obchodným stykom a exekúciu vykonávanú na podklade rozhodnutia, ktoré je neplatné, dosiahnuté protiprávnym konaním, dokonca trestným činom. Dňa 15.04.2021 povinní podali ako žalobcovia na príslušný Okresný súd Banská Bystrica žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorý je exekučným titulom. V konaní súčasne požiadali aj o odklad vykonateľnosti rozsudku, do podania návrhu na zastavenie exekúcie však vo veci nebolo rozhodnuté. Exekúcia nároku oprávneného je vykonávaná na základe jeho nároku na zmluvnú pokutu a úroky z omeškania, na ktoré mal oprávnenému vzniknúť nárok titulom uzatvorenia Dohody o splátkach č. č.17682020-2 zo dňa 25.11.2020, v ktorej sa povinný v 1. rade zaviazal uhradiť dlh vo výške 1600 EUR v splátkach po 400 EUR počnúc splatnosťou prvej splátky dňom 25.11.2020. Napriek tomu, že povinný v 1. rade svoj dlh ku dňu 22.01.2021 uhradil, oprávnený si touto exekúciou nárokuje na zmluvnú pokutu a úrok z omeškania vo výške 33372,90 EUR. Výkon exekučného titulu a uplatnenie takto vysokej sankcie, ktorá viac ako 20-násobne prevyšuje pôvodnú istinu, nemôže zakladať právo na ochranu a právo na výkon takéhoto práva, pretože ide o exekúciu vykonávanú v rozpore s dobrými mravmi a v rozpore s ustanoveniami zákona. Povinný v 1. rade si nebol vedomý porušenia svojich povinností pre prípad, pre ktorý mala byť dohodnutá takto vysoká sankcia a vedome by povinní v žiadnom prípade nesúhlasili s takouto sankciou, pokiaľ by si boli vedomí takejto povinnosti, resp. že sa podpisom takejto dohody k takejto povinnosti zaväzujú. Podpis dohody a práva, o ktoré oprel svoj nárok oprávnený bol získaný protiprávnym spôsobom, použitím nekalých obchodných praktík, formou psychického nátlaku, ako aj neurčitou a nejasnou vsunutých zmluvných podmienok do dohody, ktorá je ako celok absolútne neplatná. Ďalej povinní uvádzajú, že rozhodcovská zmluva, na podklade ktorej bol vydaný rozhodcovský rozsudok nebola uzavretá v súlade s právnym poriadkom, dohoda nebola uzavretá podľa právneho poriadku Slovenskej republiky. Povinní už pri prvom úkone ako aj v celom jeho priebehu namietali neplatnosť rozhodcovskej doložky, pre absolútny nedostatok vôle z ich strany, ktorý by sa týkal súhlasu s rozhodcovskou doložkou, pre podstatný omyl v tom, čo znamená rozhodcovská doložka a čo sa touto doložkou sleduje, ako aj z dôvodu nedostatku vôle povinného v 2. rade akýmkoľvek spôsobom sa sám a vo svojom mene zaväzovať k zmluve ako k celku, ako aj rozhodcovskému konaniu. V danom prípade ani z úvodných ustanovení Dohody o splátkach nevyplýva, že by sa jednalo o pristúpenie k záväzku zo strany povinného v 2. rade, nevyplýva to ani z úvodnej časti zmluvy a postavenia konateľa dlžníka, že sa v jeho prípade jedná o samostatného účastníka zmluvy ako ďalšieho dlžníka, alebo ako pristupujúceho dlžníka, prípadne ako samostatnej zmluvnej strany. Z celého textu zmluvy okrem jedinej vety, ktorá je formulovaná nejednoznačne, neurčito a slovíčka „a“ pri podpise nevyplýva, že by sa konateľ mal zaväzovať vo vlastnom mene, na vlastný účet a zodpovednosť. K takémuto konaniu nemal žiaden dôvod, nemal žiadnu skutočnú vôľu stať sa účastníkom tejto dohody.

5. Oprávnený podal k veci svoje vyjadrenie cestou právneho zástupcu. V ňou konštatuje, že skutočnosť, že povinní podali žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku a trestné oznámenie nepredstavuje žiaden dôvod na zastavenie exekúcie. Rozhodcovský rozsudok je právoplatným a vykonateľným exekučným titulom na podklade ktorého je možné viesť exekučné konanie. O zrušení rozhodcovského rozsudku rozhoduje príslušný súd a pokiaľ by sa exekučný súd rozhodol zaoberať týmito dôvodmi v exekučnom konaní, tak by neprípustným spôsobom na seba preniesol právomoc iného príslušného súdu. Oprávnený absolútne odmieta ničím nepodložené tvrdenia povinných o tom, že by bol podpis dohody dosiahnutý akoukoľvek formou nátlaku či iným nekalým konaním. Povinní už v minulosti s oprávneným podobnú dohodu uzatvorili, tak museli mať vedomosť o obsahu dohody. Oprávnený ďalej uvádza, že povinní nesplnili svoj záväzok včas, keď sa dostali do omeškania so zaplatením už prvej splátky. V nadväznosti na uvedené skutočnosti oprávnený žiada súd, aby návrh povinných na zastavenie exekúcie zamietol ako nedôvodný. Zároveň si oprávnený uplatňuje trovy právneho zastúpenia vo výške 264,48 EUR.

6. Podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

7. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

8. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhne zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

9. Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

10. Podľa § 61l ods. 4 Exekučného poriadku rozhodnutie, ktorým sa rozhodlo o návrhu na zastavenie exekúcie, sa doručí oprávnenému, povinnému a exekútorovi.

11. Súd z obsahu podaného návrhu na zastavenie exekúcie usudzuje, že povinný rozporuje skutočnosť, že uplatnený nárok je nedôvodný, keďže je exekúcia vykonávaná na podklade rozhodcovského rozsudku, ktorý je neplatný a neplatnosť rozhodcovskej doložky.

12. Súd preskúmaním návrhu na zastavenie exekúcie zistil, že Okresný súd Banská Bystrica v konaní pod sp. zn. 67Cr/3/2021 zo dňa 22.04.2022 zamietol žalobu oprávnených o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Tento rozsudok potvrdil odvolací súd - Krajský súd v Banskej Bystrici v konaní pod sp. zn. 43CoR/2/2022 zo dňa 03.11.2022, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 14.12.2022 spoločne s rozsudkom prvostupňového súdu.

13. Zrušenia rozhodcovského rozsudku sa možno domôcť len žalobou podanou na všeobecnom súde a to zo zákonom taxatívne stanovených dôvodov, ktoré musí preukázať účastník rozhodcovského konania, ktorý sa zrušenia rozhodcovského rozsudku domáha [§ 40 ods. 1 písm. a) zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len „ZoRK“)]. Vychádzajúc zo znenia ustanovenia § 40 ods. 1 písm. a) ZoRK, zákonodarca zvýraznil povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť, ktorú má žalobca v civilnom sporovom konaní, keď vyslovene upravil povinnosť účastníka rozhodcovského konania preukázať dôvody na podanie žaloby na zrušenie rozhodcovského rozsudku. Je preto povinnosťou žalobcu v konaní o žalobe o zrušení rozhodcovského rozsudku tvrdeniami vymedziť a dôkazne preukázať, že sú dané dôvody pre zrušenie rozhodcovského rozsudku. Konanie o zrušení rozhodcovského rozsudku je pritom konaním oddeleným od rozhodcovského konania, nie je jeho pokračovaním a prostredníctvom inštitútu zrušenia rozhodcovského rozsudku sa realizuje len tzv. kontrolná a nie opravná funkcia konajúceho súdu vo vzťahu k preskúmanému rozhodcovskému rozsudku. Rozhodcovské konanie by malo byť stranami akceptované ako rovnocenný prostriedok riešenia sporov, rovnako ako klasické súdne konanie. Zrušenie rozhodcovského rozsudku by malo byť preto v praxi riešenia sporov o zrušení rozhodcovského rozsudku tým najkrajnejším prostriedkom. Na týchto postulátoch je inštitút zrušenia rozsudku aj legálne vystavaný.

14. Povinní sa domáhali zrušenia rozhodcovského rozsudku z dôvodu, že rozhodcovská zmluva nebola uzavretá v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, keď povinní namietali absolútnu neplatnosť Dohody o splátkach č. 17682020-2 zo dňa 25.11.2020, v ktorej bola začlenená rozhodcovská doložka, tvrdili absolútny nedostatok vôle zo strany povinných, ktorý by sa týkal súhlasu s rozhodcovskou doložkou a podstatný omyl v tom, čo znamená rozhodcovská doložka a čo sa touto doložkou sleduje a z dôvodu nedostatku vôle povinného v 2. rade akýmkoľvek spôsobom sa sám a vo svojom mene zaviazat' k tejto zmluve ako celku vrátane rozhodcovského konania. Vo vzťahu k tejto Dohode ako aj rozhodcovskej doložke potom namietali nedostatok vôle, neurčitosť, nejasnosť, zneužitie práva, obchádzanie zákona, rozpor s dobrými mravmi a to, že pri ich uzatváraní nejednali slobodne, vážne, určite a zrozumiteľne a podľa povinných pri povinnom v 2. rade bol prítomný aj rozpor s § 39a zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“).

15. Vo vyššie uvedenom konaní, z vyžiadaného rozhodcovského spisu príslušný súd zistil, že povinný v 1. rade s právnym predchodcom oprávneného uzavreli ako podnikateľské subjekty dňa 17.03.2009 zmluvu o pripojení, na základe ktorej právny predchodca oprávneného poskytol povinnému v 1. rade služby. Povinný v 1. rade následne po postúpení pohľadávky z tejto zmluvy na oprávneného s oprávneným uzavrel Dohodu o zaplatení dlhu v splátkach č. 17682020-2. Z uvedených zistení súdu vyplýva, že medzi právnym predchodcom oprávneného a povinným v 1. rade došlo k uzavretiu záväzkového vzťahu medzi podnikateľmi pri ich podnikateľskej činnosti, teda ich vzťah mal obchodnoprávny charakter, ktorý sa nezmenil ani v dôsledku postúpenia pohľadávky z tohto záväzku právnym predchodcom oprávneného na oprávneného. Súd sa za účelom posúdenia dôvodnosti procesného útoku povinných ďalej oboznámil s Dohodou o zaplatení dlhu v splátkach č. 17682020-2 zo dňa 25.11.2020, ktorá tvorí súčasť spisu rozhodcovského súdu. V časti účastníci sú v tejto dohode uvedení ako veriteľ - PATRIOT GROUP, s.r.o., dlžník - CHIRASYS, spol. s r.o. a konateľ/zástupca dlžníka T. B. R., s uvedením dátumu narodenia, čísla občianskeho preukazu a adresy pobytu. V článku 2.4. sa uvádza: „Veriteľ a konateľ/zástupca dlžníka sa týmto v zmysle § 533a nasl. Občianskeho zákonníka dohodli, že tento splní za dlžníka jeho záväzok vyplývajúci z tejto dohody č. 17682020-2.“ V článku III s názvom Rozhodcovská doložka sa uvádza: „Zmluvné strany a všetci účastníci tejto dohody, vrátane konateľa/zástupcu dlžníka sa dohodli, že okrem tých sporov, pri ktorých to zákon č. 244/2002 Z. z. Zákon o rozhodcovskom konaní (ďalej len ZoRK) výslovne vylučuje, budú riešiť vzájomné spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v súvislosti s touto zmluvou alebo v súvislosti s inými právnymi vzťahmi uzatvorenými medzi jej účastníkmi, či deliktálnymi a kvázideliktálnymi obligačnými vzťahmi, vrátane uplatnenia náhrady škody voči štatutárom spoločnosti podľa Obchodného zákonníka v rozhodcovskom konaní podľa ustanovení ZoRK a hmotného práva Slovenskej republiky pred rozhodcom JUDr. Milanom Vojtekom, so sídlom Jilemnického 30, 036 01 Martin, Slovenská republika, alebo pred iným rozhodcom, či rozhodcovským súdom na území členského štátu Európskej únie určeným JUDr. Milanom Vojtekom, so sídlom Jilemnického 30, 036 01 Martin postupom upraveným v § 8 ods. 1 ZoRK (dojednaný spôsob určenia rozhodcu). Konanie bude písomné podľa slovenského právneho poriadku podľa rokovacieho poriadku rozhodcovského súdu ARBITRÁŽ (v prípade rozhodovania rozhodcovským súdom, alebo rokovacích pravidiel v prípade rozhodovania rozhodcom) uverejnených na internetovej stránke www.arbitraz.sk a v obchodno-právnych sporoch podľa zásad spravodlivosti (§ 31 ods. 4 ZoRK). V prípadoch upravených ust. § 22a ZoRK sa podanie návrhu nedoručuje protistrane. Uvedená rozhodcovská doložka sa vzťahuje aj na právny vzťah splnomocneného zástupcu, veriteľa spoločnosti PATRIOT GROUP, s.r.o. a dlžníka, resp. prístupujúceho dlžníka, čo predmetné subjekty potvrdzujú svojím podpisom na tejto dohode. Zmluvné strany a všetci účastníci tejto dohody sa podriadia rozhodnutiu tohto súdu, pričom jeho rozhodnutie bude pre zmluvné strany a účastníkov tejto dohody záväzná.“

16. Dohoda zo dňa 25.11.2020 bola označená ako Dohoda o zaplatení dlhu v splátkach a v jej úvode bolo uvedené, že je uzatvorená medzi oprávneným ako veriteľom, povinným v 1. rade ako dlžníkom a povinným v 2. rade ako konateľom/zástupcom dlžníka, ktorí sú v časti účastníci vymedzení samostatne, pričom v ust. 2.4. tejto Dohody je spísané platné pristúpenie povinného v 2. rade k záväzku povinného v 1. rade vyplývajúceho z tejto dohody. V čl. 2.4. je jasne vymedzené, že veriteľ a konateľ dlžníka sa týmto v zmysle § 533 a nasl. OZ dohodli, že tento za dlžníka splní jeho záväzok z tejto dohody, keď osoba prístupujúceho dlžníka je osobitne vymedzená v časti účastníci dohody menom, priezviskom, dátumom narodenia, číslom OP a adresou, a tento článok obsahuje aj špecifikáciu záväzku. Pristúpenie k záväzku potom nevzbudzuje žiadne pochybnosti o tom, že povinný v 2. rade sa zaviazal splniť oprávnenému dlh vyplývajúci z tejto dohody za povinného v 1. rade, a je jasné, zrozumiteľné a určité. V spodnej časti je pri podpise a označení Slavomír Lajda uvedené „dlžník v z. konateľom/zástupcom a konateľ/zástupca“, pričom zo žiadneho zákonného ustanovenia nevyplýva, že ak určitá osoba pri právnom úkone koná za alebo v mene viacerých subjektov (účastníkov), že v prípade písomnej formy úkonu musí byť jej podpis osobitne za každého z nich. Objektívne súd považoval za zistené, že povinný v 2. rade, ktorý tento právny úkon uzatváral, bol so znením tohto dokumentu oboznámený a vzhľadom na obchodnoprávny charakter zmluvného vzťahu si mal byť vedomý následkov, ktoré nastanú uzavretím právneho úkonu, v znení, v ktorom mu bol predložený. V prípade pristúpenia k záväzku dlhu ide o pristúpenie ďalšieho dlžníka už do existujúceho záväzkového právneho vzťahu medzi dlžníkom a veriteľom a to na strane pôvodného dlžníka (tzv. kumulatívna intercesia). Nový dlžník je veriteľovi zaviazaný spoločne a nerozdielne s pôvodným dlžníkom, pričom je potrebné zdôrazniť, že obsah záväzku ani jeho charakter sa pristúpením nového dlžníka žiadnym spôsobom nemení. V konaní súd

dospel k záveru, že kauzálny vzťah, ku ktorému následne povinný v 2. rade pristúpil, má obchodnoprávny charakter a preto pristúpením povinného v 2. rade bola obchodnoprávna povaha záväzku zachovaná aj medzi oprávneným a povinným v 2. rade.

17. V konaní nebolo sporné, že rozhodcovská doložka bola obsiahnutá priamo v Dohode. Podľa jej znenia sa zmluvné strany a všetci účastníci zmluvy, vrátane konateľa dlžníka dohodli, že budú riešiť vzájomné spory, ktoré medzi nimi vzniknú v súvislosti so zmluvou alebo s inými právnymi vzťahmi uzatvorenými medzi účastníkmi, v rozhodcovskom konaní pred rozhodcom JUDr. Milanom Vojtekom. Znenie rozhodcovskej doložky je jasné, určité a zrozumiteľné a presným spôsobom vymedzuje aj okruh subjektov, ktoré uzatvorili rozhodcovskú doložku, keď súd osobitne v reakcii na argumentáciu žalobcov uvádza, že medzi tieto subjekty patrí aj povinný v 2. rade, nakoľko v rozhodcovskej doložke sa priamo uvádza, že ju uzatvárajú „zmluvné strany a všetci účastníci tejto dohody, vrátane konateľa/zástupcu dlžníka“. V rozhodcovskej doložke je potom zreteľne uvedené, na aké spory sa táto doložka vzťahuje a je v nej jasným a určitým spôsobom vymedzený aj výpočet konkrétnych subjektov, ktoré sa podriaďujú rozhodcovskému konaniu. V rozhodcovskej doložke je jasne určená aj osoba rozhodcu a pravidlá, ktorými sa bude prípadné rozhodcovské konanie spravovať. Rovnako je potrebné upriamiť pozornosť na skutočnosť, že čl. III dohody obsahujúci rozhodcovskú doložku je označený ako „Rozhodcovská doložka“, pričom samotná dohoda nemá veľký rozsah, má spolu štyri články a je spísaná na dvoch stranách formátu A4. Rozsah tejto dohody nebránil tomu, aby sa s jej obsahom strany sporu mohli náležite oboznámiť a nie je možné konštatovať ani skryté zakomponovanie rozhodcovskej doložky do jej obsahu. Súd preto dospel k záveru, že rozhodcovská doložka bola uzavretá platne v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky. Do dohody bolo poňaté aj platné pristúpenie k záväzku zo strany povinného v 2. rade, sporom vzniknutým v súvislosti so zmluvou bol preto nielen spor medzi povinným v 1. rade a oprávneným, ale aj spor z pristúpenia k záväzku medzi oprávneným ako veriteľom a povinným v 2. rade ako pristupujúcim dlžníkom. Preto sa pôsobnosť rozhodcovského súdu vzťahovala aj na povinného v 2. rade. Skutočnosť, že podpis povinného v 2. rade sa na dohode nachádza jedenkrát, a nie samostatne dvakrát, nie je možné vykladať tak, že by záväzok povinného v 2. rade nevznikol. K dohode povinný v 2. rade pripojil svoj podpis ako dlžník v z. konateľom/zástupcom a konateľ/zástupca dlžníka, čím potvrdil všetky údaje a záväzky špecifikované v Dohode vrátane pristúpenia k záväzku povinného v 1. rade a podrobenia sa rozhodcovskému konaniu, teda nielen tie, ktoré prevzal povinný v 1. rade konajúci jeho osobou, ale aj tie, ktoré prevzal ako pristupujúci dlžník, keď pri podpise je výslovne uvedené aj jeho postavenie v tomto zmluvnom vzťahu. K tejto argumentácii súd odkazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1ObdoV/87/2007 zo dňa 17. decembra 2009, v ktorom súd konštatoval, že ak jedna osoba v procese vzniku zmluvy koná za alebo v mene jej viacerých účastníkov, neznamená to, že na zmluve musí byť jej samostatný podpis za každého z nich. Stačí jeden jej podpis, ak z obsahu zmluvy vyplýva, k zmluvným prejavom ktorých účastníkov zmluvy sa vzťahuje (obdobne roz. Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. marca 2000 sp. zn. 2 Obo 182/99, ktoré bolo publikované pod č. 33 v ročníku 2001 Zbierky stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky). Pokiaľ v tejto súvislosti povinní poukázali na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp.zn. III. ÚS 146/2020-9 a uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 62Ek/290/2017 zo dňa 10.05.2019, týmito rozhodnutiami nie je súd nijako viazaný (§ 193 CSP) a ani po oboznámení sa s nimi súd nezistil dôvody na to, by sa odklonil od vyššie uvedených záverov, ktoré zodpovedajú aj aktuálnej súdnej praxi (napr. rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 43CoR/5/2018-195 zo dňa 31.05.2018 alebo žalobcom uvádzaný rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 43CoR/5/2019-244 zo dňa 13. novembra 2019).

18. Pokiaľ povinní v konaní tvrdili, že boli uvedení do omylu, keď nemali vedomosť o tom, čo uzavretie rozhodcovskej doložky znamená, keď ich cieľom bolo uznanie určitého dlhu, a povinný v 2. rade mal za to, že koná len za povinného v 1. rade, nie aj vo svojom vlastnom mene, ako samostatný účastník zmluvy, omyl v pohnútku nie je takým druhom omylu, ktorý spôsobuje relatívnu neplatnosť právneho úkonu, keď omyl v motíve (v cieľi, v zameraní) urobenia právneho úkonu zásadne nemožno považovať za dôvod neplatnosti právneho úkonu (§ 49a OZ in fine). Ak sa zmluvná strana zaviazala na splnenie povinnosti, ktorá sa pre ňu následne javí ako nevýhodná, ale pri uzatváraní právneho úkonu navonok deklarovala vôľu právny úkon uzavrieť, nemôže sa následne domáhať toho, že takýto právny úkon nemala na mysli, resp. sa nemala v úmysle k nemu zaviazat'. V posudzovanom prípade nebolo sporné, že povinný v 2. rade konajúci ako konateľ povinného v 1. rade mal priestor na oboznámenie sa s obsahom tejto dohody vrátane rozhodcovskej doložky, a na znak súhlasu s jej obsahom k nej pripojil svoj podpis. Neobstojí jeho argumentácia, že sa nikdy nestretol s rozhodcovským konaním, nemal dostatočnú vedomosť,

k čomu sa zaväzuje, keď tento úkon uzatvárala ako osoba konajúca v obchodnoprávných vzťahoch s odbornou starostlivosťou. Druhá strana tak mohla dôvodne predpokladať, že vôľa, deklarovaná žalobcami navonok, je naozaj ich skutočnou vôľou. V tejto súvislosti je potrebné ďalej zdôrazniť, že povinní neuviedli a ani nepreukázali žiadne také konkrétne správanie oprávneného, z ktorého by bolo možné vyvodiť, že by u povinných vyvolal mylnú predstavu o obsahu právneho úkonu. V konaní nebola v prípade povinného v 2. rade preukázaná ani existencia okolností predpokladaných v § 39a OZ, teda že v posudzovanom prípade žalovaný zneužil tieseň, neskúsenosť, rozumovú vyspelosť, rozrušenie, dôverčivosť, ľahkomyselnosť, finančnú závislosť alebo neschopnosť plniť záväzky povinného v 2. rade. V reakcii na dôvody podanej žaloby povinných je potrebné ďalej uviesť, že povinní mali možnosť, aby návrh Dohody spísaný žalovaným neakceptovali. Je zrejmé, že v zmysle § 43a OZ, prvým predpokladom vzniku zmluvy je návrh toho, kto mieni uzavrieť zmluvu. Pokiaľ naňho nadväzuje prijatie návrhu, ako to predpokladá § 43c OZ, podpísaním tohto návrhu, teda deklarováním súhlasu osoby s takýmto návrhom, dôjde k uzavretiu dohody spôsobom predpokladaným zákonom. Súd nemal za preukázané tvrdenia povinných o tom, že nemali možnosť ovplyvniť výber rozhodcu, keď mali objektívnu možnosť návrh dohody (ofertu) oprávneného neakceptovať ako celok alebo sčasti, a tak sa nepodrobiť rozhodcovskému konaniu, či nesúhlasiť s navrhnutou osobou rozhodcu. Ako už bolo uvedené, argumentácia povinných nasvedčuje tomu, že títo neskôr prehodnotili svoj prejav vôle na základe iniciovania rozhodcovského konania zo strany oprávneného, avšak ku dňu podpisu Dohody súd nezistil žiadne také okolnosti, ktoré by nasvedčovali nedostatku vôle povinných uzavrieť Dohodu obsahujúcu rozhodcovskú doložku či nedostatok súhlasu s osobou rozhodcu, keď objektívne skutočnosti v podobe pripojenia podpisu na znak súhlasu s obsahom tohto právneho úkonu, preukazujú opak.

21. Na základe uvedených skutočností súd dospel k právnemu záveru, že návrh na zastavenie exekúcie nenapĺňa ani jeden dôvod na zastavenie exekúcie súdom. Hlavné argumenty povinných spočívajúce v poukazaní na neplatnosť exekučného titulu a rozhodcovskej doložky boli vyvrátené súdom v príslušnom konaní o zrušení rozhodcovského rozsudku a potvrdené odvolacím súdom. Z uvedeného dôvodu súd rozhodol, tak ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia a návrh povinných na zastavenie exekúcie zamietol.

22. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

23. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

24. Podľa § 199e Exekučného poriadku ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene. Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

25. Podľa § 13a ods. 2 písm. c) Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „Vyhláška“) odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby: ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

26. Podľa § 16 ods. 3 Vyhlášky od klienta možno požadovať na náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné sumu vo výške jednej stotiny výpočtového základu za každý úkon právnej služby. Túto sumu môže advokát požadovať aj vtedy, ak sa na jej náhrade s klientom osobitne nedohodol.

27. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

28. Oprávnený mal vo veci plný úspech, keďže súd rozhodol zamietnutím návrhu povinných na zastavenie exekúcie v celosti. Oprávnenému tak prislúcha náhrada ďalších trov exekučného konania spočívajúceho v náhrade trov právneho zastúpenia za vyjadrenie k návrhu povinných na zastavenie exekúcie (jeden právny úkon), režijného paušálu a DPH. Po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia súd vydá dodatok k povereniu na vykonanie exekúcie, kde navýši trovy exekúcie oprávneného o sumu uvedenú vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.